

Scénář k rozhlasové reportáži

MIROSLAVA Šimarová

Zpracovali: Jan Herodek, Pavel Kubinec, Nelly Marie Šenkárová, Klára Voženílková

Miroslava se narodila do válečného období, kdy se jí již jako malému dítěti vryly do paměti vzpomínky na konec války. Celý svůj život chtěla zasvětit práci s dětmi. Bohužel vlivem působení komunistické strany musela Miroslava ke své vysněné profesi překonávat různé překážky.

„Za prvé si pamatuju, takovou první křivdu, že jsem chtěla vstoupit do Pionýra. Hned mně nepovolili pionýrský slib, ovšem tenkrát jsem netušila, že to bylo vlivem toho, že tatínek se dostal na černou listinu.“

„Když jsem se hlásila na pedagogickou školu, tak jsem se taky nedostala.“

Postupem času se na černou listinu dostala i sama Miroslava, když byla členem přátel klubu Foglara a jezdila na tábornické srazy, které komunistická strana neměla v oblibě. Komunistické straně dokonce vadila i barva košilí, které v zájmové organizaci nosili.

„Jsem byla taková, trochu na černé listině, jakože nevychovávám úplně správným směrem děti, že upřednostňuju, oni tomu říkali junácké prvky.“

„Nosili jsme zelené košile a to v té době se moc nenosilo. To prostě nebylo v pořádku.“

V té době bylo udání na STB časté. Nikdo v té době nemohl tušit, jestli ho jeho přítel nebo spolupracovník neudá. A ani Miroslavě se tato věc nevyhnula.

„Zjistila jsem, že i mě udali na STB, a že vyšetřovali a zjišťovali jakou podvratnou činnost dělám.“

To, že ji opravdu vyšetřují se následně také potvrdilo, když se na ni vyptávali jejího manžela. Miroslava však celou situaci vzala do svých rukou.

„Přišel manžel a říká: Byli za mnou nějakí chlapi a ptali se na tebe s kým si dopisuješ. To jsem si dopisovala s tím redaktorem Šimáněm, který vydal tu Nepokořenou svobodu. A ti prostě začli o mně zjišťovat s kým si dopisuju, s kým se stýkám atd. Já jsem se naštvála a říkám: Proč nepřišli za mnou? Tak jsem jela do Bruntálu, zjistila jsem si, kde je STB, tam jsem zaťukala a říkám: Dobrý den, vy jste měli nějaké dotazy na mě? Já vám jdu odpovědět. Ne, my už jsme si zjišťovali na OV KSČ a na OV SSM, to byl okresní výbor svazu mládeže, okresní výbor komunistické strany.“

Paní Šimarová nikdy nezjistila, kdo ji udal. K práci s dětmi at' už volnočasové nebo v rámci profese se nakonec dostala. A vydržela u ní až do nástupu do důchodu.